

РЕШЕНИЕ

№ 13028

гр. София, 02.04.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 38 състав, в
публично заседание на 23.03.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Ивета Стефанова

при участието на секретаря Елена Георгиева, като разгледа дело номер **1164** по описа за **2026** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК).

Образувано е по жалба от адв. Л. К. К. против Решение № СФ-13014-23978/2025 от 17.09.2025 г. на председателя на Националното бюро за правна помощ (НБПП/Бюрото).

По поддържаните оплаквания за процесуална и материална незаконосъобразност на атакувания акт се иска отмяната му и решаване на спора по същество. Претендира разности.

Ответникът оспорва жалбата. С отричащи основателността ѝ доводи моли да бъде отхвърлена и да му се присъди юрисконсултско възнаграждение.

Жалбата е допустима – подадена е при надлежно упражнено право на оспорване (вкл. при съобразяване на хипотезата на чл. 140, ал. 1 АПК), а разгледана по същество е и основателна.

Л. К. К. е адвокат към Адвокатска колегия – С., вписан в Националния регистър за правна помощ под № 5833. С Уведомително писмо изх. № 1949/2024 г. е определен от Адвокатски съвет – [населено място] да осъществи правна помощ на Б. Г. М., ищец по гр. дело № 11884/2023 г. по описа на СГС, с предмет - иск по ЗОДОВ за присъждане на обезщетение за имуществени и неимуществени вреди, съответно в размер на 3000 лева и 5 585 000 лева. С Определение № 4305/25.03.2024 г. по посоченото дело адв. К. е назначен за процесуален представител на ищеца до приключване на производството пред всички съдебни инстанции.

Във връзка с предоставената правна помощ жалбоподателят е представил в дължимия срок отчет с вх. № 13014/29.08.2025 г., отразяващ видовете процесуални действия, извършени в посоченото производство, развило се в три съдебни инстанции. В становището на Адвокатския съвет – [населено място] от 04.09.2025 г., с което отчетът е заверен, е направено предложение до

НБПП да се изплати адвокатско възнаграждение в общ размер на 1000 лева, определено съобразно разпоредбите на чл. 25 ал. 1 и 2 от Наредбата за заплащането на правната помощ (НЗПП/нaredбата). Предложеният размер е мотивиран с предоставянето на правната помощ в ограничен обем – само по обжалване на прекратяване на производството с частни жалби пред СГС, САС и ВКС.

Със заключителното в процедурата по ЗПП решение, въз основа на депозирания отчет и становището на АС – София, председателят на Бюрото е наредил да се изплати на адв. К. възнаграждение в размер на 390 лева. От приложения контролен лист се установява, че посочената крайна сума е формирана, както следва: по гр. д. № 11884/2023 г. по описа на СГС и ВЧГД № 1067/2024 г. по описа на САС – по 120 лева за всяко от делата, на основание чл. 25а, ал. 2, предл. 1 от НЗПП; по ВЧГД № 370/2025 г. по описа на САС (погрешно е посочен ОС - Русе) – 150 лева, съгласно чл. 25а, ал. 3 от НЗПП.

Жалбоподателят е възразил пред административния орган срещу размера на определеното му възнаграждение за извършената адвокатска работа, позовавайки се на четири броя дела, по които е осъществил служебна защита, предмета на основното дело, включващ два обективно съединени иска, материален интерес на спора над 10 000 лева и продължителност на съдопроизводството над седемнадесет месеца. С доводи за изготвени общо осем документа по делата (три частни жалби, четири молби и едно становище) и приложимост на разпоредбите на чл. 25, ал. 2, чл. 26а и чл. 9, ал. 4 НЗПП, е поискал преразглеждане на процесното решение.

В отговор на жалбите на адв. К. с писма от 19.12.2025 г. и 16.01.2026 г. председателят на НБПП е изразил становище за съответствие на определения хонорар с естеството и обема на извършената работа, мотивирано с изложеното в становището на адвокатския съвет, липсата на проведени в случая открити съдебни заседания, респ. недаване ход на делото по същество и определяне на възнаграждението в максимално предвидения нормативен размер за съответния вид процесуално действие.

Решението е незаконосъобразно – засегнато е от отменителните основания по чл. 143, т. 3 и 4 АПК.

И. на правната помощ, условията и редът за заплащането ѝ са предмет на уредба в Закона за правната помощ (ЗПП) и Наредбата за заплащането на правната помощ. Според общото правило на чл. 37, ал. 1 ЗПП заплащането на правната помощ е съобразно вида и количеството на извършената дейност, удостоверени с писмен отчет на адвоката по образец, утвърден от НБПП. Адвокатският съвет проверява и заверява отчета на адвоката, предоставил правна помощ, и предлага размер на възнаграждението съобразно вида, количеството и качеството на оказаната правна помощ в рамките на наредбата – чл. 38 ЗПП. Заплащането на предоставената правна помощ се извършва от НБПП по банков път въз основа на заверения отчет и решение на председателя на Бюрото за определяне размера на конкретното адвокатско възнаграждение.

Извършената в изпълнение на чл. 168 АПК служебна проверка констатира, че оспореният административен акт изхожда от компетентен орган съобразно нормативно предоставените му правомощия – чл. 17, т. 9 ЗПП.

Доколкото в самото решение отсъстват съображения, окачествими като фактически основания на упражненото правомощие, преценката на изискването за мотивираност на волеизявлението е предпоставена от съдържащата се в съпътстващите го актове обосновка на определената за възнаграждение на адвоката сума, в частност – становище на АС – [населено място], контролен лист и писма от 19.12.2025 г. и 16.01.2026 г. При допустимо излагане на фактическите и правни съображения в придружаващи основното волеизявление документи (предхождащи или последващи издаването на акта) обемането им в посочените писмени източници, съставени във

връзка с произнасянето на решаващия орган, обуславя заключение за съответствие на обжалвания акт с изискванията за дължимото по чл. 59, ал. 2, т. 4 АПК.

Актът е опорочен от процесуално-правна страна поради издаването му в нарушение на процесуалното задължение по чл. 35 АПК за изясняване на релевантните за случая факти и обстоятелства. Извън обхвата на дължимото от органа изследване са останали въпросите относно вида на предоставената правна помощ, извършените от адвоката процесуални действия освен инстанционното оспорване на постановените съдебни актове, съответно - изготвените от него документи с правно значение (молби и становища) като елемент от осъщественото процесуално представителство по делото, материалният интерес на спора, наличието на обективно съединяване на искове и продължителността на съдопроизводството. В проведеното административно производство не е даден отговор на основни за спорното правоотношение въпроси, важими към надлежното определяне размера на адвокатското възнаграждение, включително в контекста на установените критерии за основно и допълнително заплащане на извършената адвокатска работа. Констатираният пропуск мотивира извод за засягане на обжалвания акт от съществен процесуален порок, съставляващ самостоятелно основание за неговата отмяна.

Решението е и материално незаконосъобразно. Спорът по делото е очертан от противоречието в позициите на страните по въпроса за приложимата към правоотношението правна норма.

Адв. К. е назначен от съда за осъществяване на правна помощ в хипотезата на процесуално представителство по гражданско дело (исково производство по ЗОДОВ) до приключването му пред всички съдебни инстанции – чл. 21, т. 2 ЗПП. Следователно, възнаграждението му следва да бъде определено съгласно нормата на чл. 25, ал. 1 НЗПП за всяка инстанция, при съобразяване и на текстовете на чл. 25, ал. 2, чл. 26а и чл. 9, ал. 4 от наредбата (в относимата към спора редакция). Обстоятелството, че не е даден ход на делото по същество и не е проведено открито съдебно заседание, не променя меродавната правна квалификация, респ. крайния извод за неправилно приложен от органа материален закон.

Процесуалното представителство по делото не се съизмерява единствено с участие в съдебно заседание, а обхваща множество разнородни процесуални действия в рамките на съдебния процес до приключването му в съответната инстанция. Приложимостта на чл. 25, ал. 1 НЗПП не е обусловена от процесуалното развитие на съдебното производство и неговия изход. Бидейки регламентирано в съответен паричен диапазон, адвокатското възнаграждение подлежи на индивидуализация при отчитане на релевантните за сумата обективни фактори и конкретно извършените дейности, в т.ч. (не)явяване в съдебно заседание, т.е. обусловено е от обема и качеството на свършената работа.

В противовес на съжденията на ответника, разпоредбите на чл. 25а, ал. 2 и 3 от наредбата, предвиждащи съответно възнаграждение за отделно процесуално действие без явяване в съдебно заседание (изготвяне на частна жалба; получаване на документи и книжа по дела, изготвяне на жалби, възражения, писмени отговори) са неотносими към казуса. Предметът на предоставената правна помощ е процесуално представителство в съдебно производство до окончателното му приключване с влязъл в сила съдебен акт, а не изготвяне на частна жалба или друго адресирано до съда писмено волеизявление. Безспорно, решаващият орган не е обвързан от становището на адвокатския съвет, но в случая се е позовал на изложените в него мотиви за оценяването на положения адвокатски труд. При предложена от съвета сума от 1000 лева, изчислена по реда на чл. 25, ал. 1 и 2 НЗПП съобразно естеството и количеството на оказаната правна помощ, редуцирането ѝ на 390 лева на основание чл. 25а, ал. 2 и 3 от наредбата, е необосновано и не намира правна опора. Дори да се кредитира възприетия от органа подход на изчисляване на

възнаграждението – заплащане за изготвен документ/извършено конкретно процесуално действие, сумата е неправомерно определена, тъй като в калкулацията не са включени всички изготвени от адвоката книжа – четири молби, включително за сезиране на съда с доказателствени искания, и едно становище по отговора на исковата молба, както и действията по получаване и запознаване с единадесет съдебни акта.

Изложеното мотивира съда да отмени обжалваното решение и да изпрати преписката на председателя на НБПП за ново произнасяне при съобразяване на дадените указания по тълкуването и прилагането на закона.

Изходът от спора обуславя право на разноски в полза на жалбоподателя за заплатена държавна такса– чл. 143, ал. 1 АПК.

Воден от горното и на основание чл. 172, ал. 2, предл. 2 и чл. 173, ал. 2 АПК, Административен съд – София - град, Второ отделение, 38 състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Решение № СФ-13014-23978/2025 от 17.09.2025 г. на председателя на Националното бюро за правна помощ.

ИЗПРАЩА преписката на председателя на Националното бюро за правна помощ за ново произнасяне съобразно указанията в мотивите на съдебното решение.

ОСЪЖДА Националното бюро за правна помощ да заплати на Л. К. К. сумата от 5,11 евро разноски.

Решението може да се обжалва пред Върховния административен съд с касационна жалба в 14-дневен срок от съобщаването му.

СЪДИЯ: